

Vaqif BƏHMƏNLİ

İyirmi beş şeir

— 1 —

*Qula bəndədi, - dedim,
doğma gəndədi, - dedim,
Düşməni mənədi, - dedim;
Nə işim qırağı ilə?*

BƏXT

Həyat itir dərində, həyat izi dərində -
kim deyirsə, səhv deyir, dərbədər doğulmuşam.
Ovcumdakı xətlərin yanlış deyil biri də,
and olsun Allaha ki, bəxtəvər doğulmuşam.

Bəxtəvər doğulmuşam -
Günəşin özü kimi,
Ulduzun işartısı, Ayın ziyası təndə,
əbədi yük çəkirəm, canım yelkənli gəmi;
dünyamı daşıyıram girdə, yumru bədəndə.

Girdə, yumru bədəndə
dartınır qoca bəndə
özündən kiçik, amma özündən uca göyə.
Fəlakət ilxısını ehmal salır kəməndə

qoymur ki, yer tərpnə,
yuxulub uça göyə...

Yuxulub uça göyə
gərək qurduğum qala,
gərək yüngül canımı yüngül mehlər apara.
Taleyim gahgir atdı,
Allah çarəsiz qalar -
cilovumdan yapışıb gərək mehtər apara.

Gərək mehtər apara
mənim kimi köhləni
Şahlara layiq atam, belim gədə götürməz!
Gəncliyim şərbət kimi başa çəkdi köhnəni,
mömündi qocalığım,
ələ badə götürməz.

Ələ badə götürməz;
badənim gözütöxdü,
keyf üçün vaxt nə gözür, əlimdə işim daşır.
Bəxtimin adı işdi, ayrı bir işim yoxdu,
qəbrim üstə ucalar, yəqin ki, işin daşı.

Yəqin ki, işin daşı
mənzilimi hərə cəm,
ruhumun qamətini rüzgar əyməsin deyə.
Baş daşımın saçına üzərlik hərəcəyəm
bəxtimə bir kimsənin gözü dəyməsin deyə!
2014

RÜBAİ-QOŞMA

Öküzün boynunu ip-çatı yeyir,
Kişini it yemir, arvadı yeyir.
Adam var bəyənmir təzəni, tərzi,
Adam var ilmüdam boyatı yeyir.

Açgözə nə var ki, tayadı, yeyir.
Düşünmür kəsəkdi, qayadı, yeyir.
Adını batırır eşşəyin oğlu,
Dalınca şiniyib soyadı yeyir.

İşıqlı Doğununu kor Batı yeyir
Viskinin içinə buz atıb yeyir...
Həməz dünyasıdı bu dünya mənəcə,
Düratı ötürür, Qıratı yeyir.

Hərə bildiyi tək həyatı yeyir,
Ot ata yalvarır, at otu yeyir.
Lavaş arasına büküb, nənəm də
ağı gəvələyir, bayatı yeyir.

Qırx çəsmə evləri bir qutu yeyir,
Hamını Allahın tabutu yeyir.
Vaqifəm, bostanım el bostanıdı,
nə fərqi mərd girir,
ya lotu yeyir?

2014

BİR XATİRƏ

Daha
canımda hiss etmirəm
gün işığını,
küləyi,
qarı,
yağışı,
ən qarışıq havanı belə.

Və elə bilirəm
dərın sükuta dalan
heykəldi sülh,
bəş bir uşaq oyunu sayıram
ən dahşətli davanı belə...

Bir zaman
çiçəyimi çirtladan gün işığı,
köynəyimi qabardan külək,
xəbərlər səpən yağış,
hələ qar... hələ qar...
Çoxdan,
lap çoxdan itirdiyim
dostlar kimidi onlar!
Qəfil qarşıma çıxanda
və qəfil özləri mənə toxunanda
anlayıram ki,
onlar

olublar!
Onlar olublar -
gün işığı,
külək,
yağış,
qar

və dostlar,
dostlar...
İndi onların hər biri
mütləqə hakim!
Mən,
bəs mən kim?
sirli bir kölgə,
qarib bir ölkə...
Olmamışam əzəldən,
heç yoxam bəlkə?
Amma bəs
yoxamsa əgər.

Nə təhər, əfəndim, nə təhər
xatırlayıram baxtım,
Nə təhər xatırlayıram bəs
küləyin çapar,
qarın məktub,
yağışın ayrılıq,
eşqin oğlan,
gün işığının

qız vaxtını?

2012, Ankara

VAQIFLƏR VAR DÜNYADA

Belə düzüb düzəldən
yer ilə, yataq ilə.
İşim yoxdu əzəldən
dürlü təmtəraq ilə.

Çox torpaqlar sinadım,
şirə çəkdi inadım -
şaxələndi qanadım
babam salan tağ ilə.

Əlimi ələ tutdum,
dostlardan qala tutdum,
dilimi bala tutdum,
sözü sildim yağ ilə.

Sevda beynimə qondu,
hicran əynimə qondu,
quşlar çiynimə qondu,
vurmadım yaraq ilə.

Ot döşək, yastıq saman,
su süzdü xəlbir-tavan...
Sırr saxladım hər zaman
diş ilə, dodaq ilə.

Mülklər başa dar oldu,
mülkədarlar xar oldu,
mənsə, bəxtiyar oldum
tək gözlü otaq ilə.

Yola verib övrəti,
dolandırdım külfəti...
Tutdu sözü, söhbətim
həm sol, həm də sağ ilə.

Böyrümdə yetim dərdim
çox məclislər bitirdim...
"Zakuska"sız ötürdüm
arağı araq ilə.

Qula bəndədi, dedim,
doğma gəndədi, dedim,
Düşməni məndədi, dedim,
nə işim qıraq ilə.

Kilid, açar dünyadı,
noolsun kor dünyadı...
Vaqiflər var dünyada
yol ötür çıraq ilə...

2014

AĞRIYA XİTAB

Ağlatma anamı, ağrı,
bir də gördün, yox olmuşam...
Ağrıma canımı, ağrı,
mən ki səndən doğulmuşam!

Ağrı, çətindi dərd işi
irəli yox, geri itib,
göbəyim altmış ildə düşüb,
sünnətimin yeri itib...

Ağrı, nəfəs də, köks ötür,
bir az soyusun hirsin.
verdiyini bir candı, götür,
canım gözüne girsin!

2014

— 2 —

*Deyəsən, güman yoxdur xilasına bir qırıq -
cağırış hökumləri tıxacda gəborəcəkl!*

QARIŞQALAR

Mənim bağım canlı həyat kimidi,
burda tıbağa var,
kərtənkələ var.
Cibimdə olsa da qıfıl-kilidi
ayrı darvazadan keçirlər onlar -
ah, bu qarışqalar,
bu qarışqalar.

Şəksiz,
belə tünlük olmaz məhlədə,
bəlkə camaatdı;
toya gəliblər.

Nəfəsim ağzımdan çıxmamış hələ
Arvadlar eşidib, vaxt gəlirlər? -
ah bu qarışqalar,
bu qarışqalar!

Sıranı səhv salmaz birca ədədi,
cüt-cüt dişləyərlər tək-tək tərəni.
cərgəylə getsələr, Qarabağ nədi,
azad eləyərlər İngiltərəni
bu atlı, piyada, boz
qarışqalar.

İçinə dolurlar,
demirlər nökrə,
yaxud da qüdrətli şah məzarıdı.
Birini birinə saturlar bəlkə,
bəlkə bura qədim qul bazarıdı?
ah bu qarışqalar, bu qarışqalar...

Dən dartır,
ötürlər salxımbasalxım,
dözürlər ən ağır yükün tabına.
Atlı qanadlanıb Günəşə qalxır
qaraca təpilir buz dolabına -
ah bu qarışqalar,
bu qarışqalar.

Allahı, mələyi, bütü yeyirlər,
nə divan tuturlar cənnət bağına.
Almanı, armudu, tutu yeyirlər,
sonra da cumurlar tut arağına
ah bu qarışqalar,
bu qarışqalar.

Sərvət bağlarının kasıb bəlası -
açıq gözlərinin yuxusu yoxdu.
Bayrağı,
qoşunu,
qəsri,
qalası...

Bunların heç zaddan qorxusu yoxdur;
ah bu qarışqalar,
bu qarışqalar.

İlanlar yalayır artıqlarını,
bəlkə işlədirlər dəvəni toyda?
Özləri yesəydi dartdıqlarını
Hərəsi olardı nə dəvə boyda -
ah bu qarışqalar,
bu qarışqalar.

Məhləm el yoluđu,
dinclik nə, bilməz,
Hər tərəf qarışqa;
səhər və axşam.
İndi ayağımı hara atım bəs? -
ömrümdə qarışqa tapdamamışam...
ah bu qarışqalar,
bu qarışqalar!

"Baş çəkək qardaşa" - deyib, gəlirlər
Yeraltı niyyətlər təmizdi bəlkə?
Atamı yeraltıda yeyib gəlirlər,
mənə onçün belə əzizdi bəlkə?
ah bu qarışqalar,
bu qarışqalar.

Hər gün yer eşirəm, ancaq diriyəm,
Əgər öldürməsə insan, ölmərəm!
Qarışqa nəslindən çıxan biriyəm,
ayaqlar altında qalsam, ölmərəm -
ah bu qarışqalar,
bu qarışqalar!

2014, Mərdəkan

TIXAC

İlk dəfə Bəhmənlidən mən Bakıya gələndə
on beş yaşım var idi...
indi əlli yeddidi,
İstəyim budur, kimsə
suçu görməsin məndə,
heç gəlmək istəməyirdim,
məni çoban gətirdi.

Bəlkə də tozdan qaçdım, hal iynədən qaçan tək
mal-heyvan sıxığından,
pəyələrdən, arxacdən...
Nə qədər ayran olar, nə qədər quru çörək,
bezdim axar arxımı
çör-çöp tutan tixacdən.

Bu da əlli yeddi yaş,
sıxılmış baş, apar at!
Səhər qoşul naxıra, axşam qayıt axura.
Bakı şəhər deyilmiş
aparatmış, aparat
sağırmış inək kimi
kim ilişsə çarxına...

Çuğun tavaya düşdün -
əridəcək yağ kimi...

üzü çopur asfaltıdan
yayınmaz bircə darı.
Çəkəcək kəpənəyi piltəli çıraç kimi
yandırır kül edəcək
ışılacaq qanadları!

Bakın sakinləri
uçurumdan daha dərin,
özül qatı dəradır,
qırxıncı qat qəlbi dağ,
Aparatı çalışır nəqliyyat nazirinin -
işinin bir adı var;
tixac yaratmaq ancaq!

Tanrı nə fikirləşir görəsən yuxarıda? -
Mələklər bar qızları, könül satır, incəlir.
Prospektlər tixacdır,
"qazovka" buxarında
küçələr, dar dalanlar pəndəm olub, "dincəlidir!"

Tixacda boğulana aman, imdad olmayıb;
Nə yaman qarışıqdı qumlu şəhərin zati?
Soyuq qaya tək susur, sanki heç zad olmayıb,
Tixacda boyun burub Baksovet aparatı.

Tozu çırsam gedirdi,
yuyuram getmir qırı
Səbir kasam nə zaman
daşacaq, dəbərəcək?
Deyəsən güman yoxdu xilasına bir qırıq
Çağırış həkimləri tixacda gəbərəcək.

Biri qəfil bayılır, biri gedir özündən;
Bəlkə insanı tutmuş şamanların qalınlığı.
İndi necə keçirdək canı iynə gözündən
Yolun keçidi yoxdu, şoferin adamlığı.

Görüm sənin üzünü, çoban, kafarlar yusun,
Allaha, tanrıya bax, geriyə qaytar məni.
Gül kimi qoyun idim, əlçim yunlarım yosun...
Mundar olmamış yetiş,
sürüyə qaytar məni!

2013

SÖZDƏ

Ərşə-fərşə qapalı
ən dərin sirrə girdim -
sözdə!
Atımı qoçaqlığın
güllü bağına sürdüm -
sözdə!

Qoydum anasını
mələ yağının -
sözdə...
Qalxdım zirvəsində
hünər dağının -
sözdə!

Zər atıb bəxti uddum -
sözdə,
Arazi içib quruttum -
sözdə.

Qoşun çəkib
Təbrizi tutdum -
sözdə.
Yenə bir qoşun çəkib
Şuşanı tutdum -
sözdə...

Qeyrat deyilən xislət
nə sizdədi, nə bizdə
sözdə,
sözdə,
sözdə!

2014

ADAMSIZ ADAM

Allahın altında,
görəydilər suçumu,
buraydılar puçumu,
verəydilər son əmrimi
bəribaşdan
Dalıma bir təkik vurub
qovaydılar işdən;
buraxaydılar başımı
azadlığa

Canımı alaydılar adamlardan,
adamları məndən alaydılar.
Qurulaydım, qaralaydım
əl yetməyən,
ün yetməyən
bir dam kimi.
Atamsız qaldığım tək,
anamsız qaldığım tək
adamsız qalaydım.
Allah,
yaşasaydım
adam kimi...

2011

KÖMÜR

Nə ata, nə ana?
məni saldılar qana!

Nə oğul, nə qız?
üzü tüklü,
başı pırpız!

Nə qaynana,
nə baldız? -
həya yükü, ağır duz!

Nə qardaş, nə bacı -
biri zəqqum,
biri acı!

Nə yurd, nə ev, nə eşik -
xəlbirdi,
deşik-deşik.

Nə at, nə mal, nə qara? -
qoyun, eşşək, avara!

Nə xala, əmi, dayı?
ağır çuvalın tayı.

Nə toy-nişan, bal ayı? -
cırıldayan çarpayı.

Maaş nə? Bəla payı -
bir qappış tula payı!

Nə hekayə, nə roman?
saralıb solmuş saman!

Nə xoşbəxtlik, nə ömür?
qara,

qaradan qara,
kömür,
kömürdən kömür!

2014

- 3 -

*Qanad qanada vızıldadı,
əhd itə heyman bağladıq,
eyvanda durub ağladıq -
göyərçinlər oldu, mən oldum.*

QOLLARIMIZ

Ay ömrüm, ay görüm səni min yaşa,
Xoşbəxtlik oxunsun əlindən sənin.
Yadına gəlirmi,
gedirdik qoşa,
Mən də yapışırdım qolundan sənin.

Bu xoş xatirəyə güləydin bəlkə?-
Ah-ufu çəkinmə düyünə qədər...
Dilimiz uzanıb güleydən bəlkə,
Bəlkə qol gödəlib çiyinə qədər?

Bir bax,
yolumuza boran tökülür,
Neyləyim,
sızlayan yarıdan tutum?
Oranı tuturam, buran tökülür,
Vallah, heç bilmirəm harandan tutum...

2014

ÜÇ

Olubmu mən sayaq beş, ya üç nəfər
canımı işlədən hər zaman nəfər:
iştahla üyüdən gündə üç dəfə,
iştahası küsən ildə bir dəfə?

Birtəhər can dartır nə qədər əfəl...
olubmu mənim tək sevimli kafər -
yatağa tullansın gündə üç dəfə,
beli dincə qoysun ildə bir dəfə?

Hər gecə üç dəfə yuxudan durub
ağaca su verən... doyana kimi,
üç-üç öpən güllü -
güllər yorulub
başını yastığa qoyana kimi?

20651

M.Ə. Axundov adına
Azərbaycan Milli
Kıtabxanası

Üç vaxtı qovuşan üç qat kələfə
bir eşqə üç odda qalanan varmı?
Bakının başına gündə üç dəfə,
geyininib, mənim tək dolanan varmı?

Geri üç dan yeri, ön də üç qürub
Nə dan, nə qürubdan qorxan oğulam.
Gündə üç yol güzgülü öndə durub
üç dəfə üzünü qurxan oğulam.

... İndi qocalmışam...
üç-üç görürəm;
elə qaralı da sayılır nəfə.
Gündə üç yüz dəfə köks ötürürəm,
nəfəsım açılır ildə bir dəfə.

Şərab üç-üç tökülür çağ dişlərimi
"üçlduz" tükənir,
"rakı"qurtarır.

Daha üç öpmürəm, üç dişləmirəm
üç addım atıram, Bakı qurtarır...

Gözümdən üçəlli qovuram çəni,
qonur bəbəyimi hicran ağladır.
Hər gecə üç dəfə cin boğur məni,
hələ üç dəfə də şeytan aldadır.

Fələklər alsın da üçqat hədəfə
natəmiz ölməkdən qorxuram hər gün.
Yatağa girsəm də ayda bir dəfə
üzümü üç dəfə quruxuram hər gün.

2013, Mərdəkan

KOFE

Yemişdən, gilənardan,
süddən, qənddən, çörəkdən,
ən ləziz, şirin paydan,
yonma stakanda çaydan,
hər daddan
fərqli bir dad -
kofe...

Azadə cavanlığım,
sonuncu yavanlığım...
böyür nədi,
baş nədi -
dibi də anlamağım...
kofe!

Yadıma gəlir o kafenin
yarımqaranlıq küncü,

kartof qızartması -
kattletlə,
yarım şüşə konyak,
dalbadal siqaqretlər...
xəyalda çımağa məşq
təpədə tüstü, tüstü,
havali, halqalı eşq
kofe...

Xəbərsiz-ətərsiz
şair gicliyi,
Moskvaya uçuş
"Litfondan" ayrılan
ucuz biletlə
kofe...

Orda, Peredelkinoda
Şaxtalı qış günü duş,
qalın saçlarım sulu,
nazik, qara jaketlə
qatması uzun ketlə,
öküz kimi vurağan
burun pərləri qalxan eşqlə
yaradıcılıq evini
tərk etmək -
kofe...

Donuz kimi doğanmaq qismətini
ağılna gətirmədən,
qar yara-yara,
kükənar meşəsi içindən
fit çala-çala keçib
"elektriçka"yla
Kiyev vağzalına
salamat çatmaq -
kofe...

və "çubuş" iti
özündən qat-qat məlahətli
bir şəxsiyyətin mənzilində
səhərəcən yatmaq -
kofe...

və mətbəx pəncərəsini
qarlı şəhərin üzünə
azcana aralayıb
məhtəşəm qürbətə baxmaq,
baş qatmaq qurtum-qurtum -
kofe!

2014

GÖYƏRÇİNLƏR VƏ MƏN

Bu yayın iyun ayında
dincəlməyə gedən oldum,
mən can,
onlar dən hayında -
göyərçinlər oldu,
mən oldum...

Nömrəmi təyin etdilər,
Dərdimi müəyyən etdilər,
Sonra çəkilib getdilər...
göyərçinlər qaldı,
mən qaldım.

Cin tək şüşədən uçdular,
Sımsız meşədən uçdular
eyvanıma doluşdular -
göyərçinlər oldu,
mən oldum.

Səpdim çörəkdən, düşüdəni;
dəndən doyarımı üyüdəni?
dən-dən mətləbi böyüdəni
göyərçinlər oldu,
mən oldum.

Kışlədim,
acıq etdilər!
Uçub çiyində bitdilər,
ha yana getdim,
getdilər -
göyərçinlər oldu,
mən oldum.

Gerçəkmiydi, ya yuxudu -
böldük pivəni, noxudu,
birlikdə qəzet oxuduq -
göyərçinlər oldu,
mən oldum.

Qanad-qanada əyləşdik,
əhd ilə peyman bağlaşdıq,
eyvanda durub ağlaşdıq -
göyərçinlər oldu,
mən oldum.

Qədrimizi bil, dedilər,
yalvardılar;
qal, dedilər,
getsən, bir də gəl, dedilər...

göyərçinlər oldu,
mən oldum.

Quşlar qanad əyincə bir,
qanadlandım yeyincə bir...
uçduq Bakı deyincə bir
göyərçinlər oldu,
mən oldum...
yolpulum özümə qaldı!

2013

QƏM BOSTANI

Saldın bu qalmaqalı
sən gözü-nəm əslində.
Halına ağlamalı
mən özüm-əm əslində.

Oldum Ay kimi aydın;
sevdim, gördüm can nədi.
Vüsəlin olmasaydı
bilməzdim hicran nədi...

Sənsən, mənəm birlikdə-
bitməz eşqin dastanı.
Gəl, ağlayaq birlikdə
sulansın qəm bostanı...

2014

-4-

*Fərq etməz göycəkdi, ya da ki, çəpür-
canı bala sayı bələsən görək.
Analar baladan göbəktdə çəpür,
baladan çəpür üçün öləsən görək...*

ALLAHIN ANASI

Atalar karxanadı
daşı kəsən anadı,
daş daşıyan anandı,
daşı düzən anadı...

Danı ana yaradıb,
adamı ana yaradıb,
ağzımıza dad verən
tamı ana yaradıb...

Əvvəl qəlibə sahib,
sonra da damar-damar
o toxuyub,
o hürüb
can evini o tikib...

dünyanın divarı düz olsun deyə,
adamda qənirsiz üz olsun deyə,
adamdan qalan bir iz olsun deyə
Allah da gözünü anaya dikib!

2013

OĞUL-ALLAH

Mən niyə adamam;
şeir yazıram
Bəs it nəyə görə it günündədi?
Çünki göydə O var,
deyir, yazıram,
itə də hür deyir,
haqqı күndədi...

Heçdən var yaradan,
azı çoxaldan,
çoxu az eləyən odur mənbilən.
Gülün budağında bülbül oxudan,
Qazı qaz eləyən odur mənbilən!

Bir yandan dincliyə fərman buyurub
hər dürlü qada-qan eləyən odur.
Şərabı,

tütünü dərman buyurub,
sonra da qadağan eləyən odur!

Çatmır topuğuma, qardaş,
sevinc, qəm,
dünya bədənimdi,
bədənim-oğlum...

Allahı hamıdan çox istəyirəm
Onun Atasıyam,
O mənim oğlum!

2014

ƏZİzlƏMƏ

Dəyərli ziyalı, gözəl qələm sahibi, professor Qəzənfər Paşayevin "Altı il Dəclə-Fərat sahillərində" kitabında belə bir arəb məsəli oxudum: övlad cocuqluqda valideyni yatmağa qoymur, böyüyəndə yaşamağa... və ani olaraq bu misralar yarandı...

Sənə canım qurban, Günəş,
üstümdə yandırdın çıraç.
Sənə canım qurban, Torpaq,
qara üzümü elədin ağ.

Sənə canım qurban, ana,
Haqq eləyib doğdun məni.
Sənə canım qurban, ata,
Yaxşı yetim qoydun məni.

Adına qurban, oğul, adım
səbrimi döndərdin dağa.
Cocuqkən yatmağa qoymadın,
böyüdükcən yaşamağa.

Ağlayıram zülüm-zülüm -
Anam hanı kiritməyə?
Sənə qurban olum, ölümlər,
Apar məni diriltməyə!

2013

BALALAR, BƏLALAR...

Ay allah, balanı bəla vermisən;
İnsanın nəyi var baladan ayrı?
Məsləhət səndi, bəla vermisən
Şah nəyi qorusun qaladan ayrı?

Tutalım, çinardı, pahlıdı ata -
qanadı qalxmasa kötük kimidi.
Balalar açardı, kiliddi ata -
qəhr olsun açarı itən kilidi!

Allah da bacarmaz balalar qədər
saça dən, bəbəyə su doldurmağı.
Başa bala kimi, de, kim turp əkər,
Kim ona öyrədər ot yoldurmağı?

Fərq etməz göyçəkdi, ya da ki çöpur
canı bala sayı böləsən gərək.
Balalar anadan göbəklə çöpur,
baladan qopmaqçün, öləsən gərək!

2013

NƏVƏ GÜNÜ

Hər bazar nəvələr səpilir bağa;
Sanki uşaq deyil, dəndi, düyüdü.
Bərəkət qəlbimi döndərir dağa -
Hər bazar babanın nəvə günüdür.

Verməz bildiyini dədəsinə də
Hanı vecə alan sözü, öyüdü.
Qoz qoymaz babanın hədəsinə də;
Hər bazar babanın nəvə günüdür.

Hürərlər, çaparlar, duz yükləyərlər -
bəlkə it, bəlkə at, dəvə günüdür?
Qaralan qanıma yerikləyərlər;
Hər bazar babanın nəvə günüdür...

Duzu doldurarlar salmaçayımə,
bir qurtum içərəm, qarışır ödüm.
"Kola" əndərlər dolma payımə -
Hər bazar babanın nəvə günüdür.

Ciyərim genələr göy üzə kimi,
Nəfəsim açılar - hava günüdür.
Zülməti sanaram gündüzüm kimi -
Hər bazar babanın nəvə günüdür.

Qalxar aralıqdan ehtiram, hörmət
Neytron erəsi, nəvə günüdür...
Cibimdə pul qalmaz, dizimdə taqət -
Hər bazar babanın nəvə günüdür.

Kəkliliy azıbdı, toxdan da toxdu,
Dənliyi alışır, bəlkə gün udub?
Bu günün ayrı bir yozması yoxdu -
Nənə-siftə xanım, nəvə-günüdür.

Biliməz suç kimdə, kimdədi günah
Küsüşmə, barışma, dava günüdür -
Bu günün işinə qarışmaz Allah,
Hər bazar babanın nəvə günüdür.

Nəvələr qapıdan qopub gedincə
Açar qırışımı ayrı bir ütü;
Danlayar üzümü bəsdə deyincə
hər bazar babanın nəvə günüdür,
hər bazar nəvənin baba günüdür...

2014, Biləcəri

- 5 -

*Varıma mənimdi, deməmişəm ki,
Kəsib bağazımdan sözə vermişəm,
Sözü nəyməmişəm? -*

*Veməmişəm ki,
Sözü də götlürüb sizə vermişəm.*

KİTAB

İlk dəfə nə vaxt
Kitaba toxundum?
Oxudum,
oxundum
ilk dəfə nə vaxt?

O zaman ki,
Allah vardı,
O zaman ki,
Allahdan başqa
Allah yoxdu...

Bətindəydim Allahın
münəccim yox,
sehrbaz yox,
kahin yox.

Dəryalar yox,
gəmilər yox,
sahil yox!

Əziz, doğma bətn var;
o müqəddəs bətndə
ilahi bir səs mənə
anladırtdı birbəbir:
əlli ol, Allahdan çıx,
tez elə, kitabə gir...

2014

SÖZ HAQQINDA SÖZ

Adamdan söz qalır-
orası düzdü,
Söz-
canın külüdü,
can isti közdü;
Di gəl,
hər bir halda
söz, elə sözdü,

Səni mən bilmərəm,
sən biləni...
söz!

Söz
zəkat sayılmaz -
mən qaba pay çək,
kişə də doldurmaz,
çuvala tay çək...
Sellənsə leysan tək,
gurlasa çay tək
yuyuban aparmaz qan biləni söz!

Taxıl tək qalxsa da
axmaq beyində,
bafa bağlasa da
bugumu dən-dən,
güləyə uçmayıb quş dimdiyində
hancarı kəsdirsin
dən biləni söz?

Sözsüz ki,
sözdəndi ruhun dərisi...

Ruh -
dağın o üzü,
sözdü bərisi,
qurda yem olmazdı qoyun sürüsü
bilsəydi kor olmuş çən biləni söz?

Bir söz də söyləyim
sözümə qüvvət
Sözdü vaxt,
sözdü baxt,
sözdü məhəbbət;
Gəlmək çığırtdı,
getmək sükunət,
gorda da biləməz can biləni söz!

Mənim tək ac yatıb,
ac oyanmayıb,
fərqi nə varmayıb əyni yalındı,
burnu əzilməyib,
əli yanmayıb,
quyruğu qalmayıb qapı dalında
axı hardan bilsin
sən biləni, söz?
axı hardan bilsin
mən biləni söz?

HAMİDAN YAXIN

Yaxşı ki, misram var
qılınc tək sivri,
zərif beytlərim aşiq tək qoşa.
Şükür, qafiyələr bulmuşam diri,
dörd yerə bölünər vuranda daşa.

Üçlük düzəlmişəm sözdən yaxşı ki,
duyğuya,
ağıla,
dizə dayaqdı.
Dediyim bayatı şəkilidi, şəkil,
balaca canıyla yüzə dayaqdı.

Şükür, qoşmalarım
babam tək qoca,
yaşmaqlı rübaim
nənəm yaşdadı.
hicalı şeirim dağlardan uca -
bir üzü qardadı,
biri yaşıda.

Şeirimin qazablı sərbəsti olub -
namərdin körpüsü laxlayır hələ...
Anamın cığıası qırx ildə solub
təcnisim cığıanı saxlayır hələ.

Qeyrət də,
namus da,
sabah da sözdə
nə qardaş, nə bacı,
nə qız, nə oğul?..
Ətrafım zəhr olur yağ içib gözdən,
di gəl rədiflərim noğuldu, noğul.

Nağılum,
dastanım,
eh nələr, nələr...
Qocanı gənc edən alma ki, bitmir.
Qızıla əvəzdi qızıl kəlmələr
əldən ələ keçir,
amma ki, itmir.

Dostlar un tək axır...
kəpək çəm olur.
Sözdən ayrı heç nə ələkdən çıxır.
Nəvəm əra gedir, nəticəm olur,
yazdığım laylalar bələkdən çıxır.

Varıma mənimdi deməmişəm ki,
Kasib boğazımdan sözə vermişəm.
Sözü neyləmişəm? -
yeməmişəm ki,
Onu da götürüb sizə vermişəm.

2013

YAZI TƏRZİ

Məqam nədi,
yerimi də
mükəmməl bilib yazıram.
Ağlamalı şeirimə də
gizlince gülüb,
yazıram.

Zarafat bildirən sözü,
damağı qaldıran sözü,
bir dəfə güldürən sözü
min dəfə ölüb yazıram.

Leysan süzülməsin deyə,
qan-yaş düzülməsin deyə,
yazım pozulmasın deyə
gözümü silib yazıram.

Üzə dərin çıxardıram,
Fərhad sığın çıxardıram!
Daşdan Şirin çıxardıram
Bisutun dəlib yazıram.

Fırlanır çərxin ələyi,
Gecikir ilham mələyi
çiyimlədən dartıb lələyi
saçımı yolub yazıram.

Başımı qoşub başlara
tamah salmıram aşıllara
Pay saxlayıb qardeşlərə
qisməti bölüb yazıram.

Vaqif biraz üzdən gedir,
üzdə nə var, bizdən gedir...
Fani yazır, sizdən gedir,
mən sizdə qalıb yazıram.

2014

ŞEİR

Şeir göydən tökülmür,
yerdən yığılır şeir.
Daşa çal,
tikələnmir,
qığılcım çıxır şeir.

Sanma şeirdi hər yan,
sanma hər çuxur şeir -
axır damardan qan-qan,
ciyərdən çıxır şeir.

Bir kimsəni aldatmır;
gözü düz baxır şeir.
Nadan başlara çatmır,
havayı axır şeir.

Şeir Allahın adı -
dərğaha qalxır şeir,
qəmliyi güldürür,
şadı
yandırır yaxır şeir.

Söz ovuna çıxır hərə
yeldən qanad taxır şeir,
yaxa vermür şairlərə
aralıdan baxır şeir...

2014

